Svensk författningssamling

SFS 2003:631

Utkom från trycket
den 11 november 2003

Förordning om ändring i förordningen (1996:381) med tingsrättsinstruktion;

utfärdad den 30 oktober 2003.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1996:381) med tingsrättsinstruktion

dels att 3 § skall upphöra att gälla,

dels att 13, 15, 16, 18 och 50 a §§ skall ha följande lydelse.

13 §[1] Lagmannen delar för en bestämd tid in domarna till tjänstgöring inom tingsrätten.

Indelningen skall göras så att domarna får erfarenhet av olika slag av mål och ärenden.

15 §[2] För varje mål och ärende skall det vid varje tidpunkt finnas en ansvarig domare.

Första stycket gäller inte mål och ärenden som tingsnotarier, notariemeriterade beredningsjurister eller andra anställda handlägger med stöd av förordnanden enligt 17 och 18 §§. För sådana mål eller ärenden ansvarar den förordnade.

Den närmare ansvarsfördelningen skall framgå av arbetsordningen. Ansvarsfördelningen skall ordnas så att ansvaret skall kunna utövas på ett effektivt sätt.

16 §[3] Lagmannen får förordna den som har tillräcklig kunskap och erfarenhet och som är anställd vid tingsrätten eller vid en länsrätt på samma ort som tingsrätten att vidta åtgärder för beredningen av mål och ärenden samt åtgärder som åligger rätten efter målets eller ärendets avgörande. För sådana åtgärder ansvarar den förordnade.

Ett förordnande får dock inte avse uppgiften att

1. leda sammanträden,
2. besluta om att utfärda stämning i tvistemål där förlikning om saken är tillåten eller i mål om enskilt åtal,
3. besluta i frågor om ställande av säkerhet för rättegångskostnader,
4. besluta i frågor om inhibition,
5. besluta i frågor om intervention,

[1] Senaste lydelse 2000:21. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.
[2] Senaste lydelse 2002:798.
[3] Senaste lydelse 2002:991.

6. meddela interimistiska beslut,

7. besluta om inhämtande av annan personutredning i brottmål än sådan som avses i 1 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m., 5 kap. 9 § förordningen (1998:642) om verkställighet av frivårdspåföljder samt 11 och 28 §§ lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

8. besluta om avvisning av bevisning eller av begäran om inhämtande av utredning,

9. besluta om förordnande av medlare eller sakkunnig när parterna inte är ense om att ett sådant förordnande skall ges,

10. besluta om föreläggande enligt 42 kap. 15 § eller om att ge ett meddelande enligt 42 kap. 15 a § rättegångsbalken,

11. besluta i fråga om hämtning,

12. besluta i fråga om undersökning enligt 22 kap. 13 § miljöbalken,

13. besluta i frågor om rättegångshinder eller jäv,

14. besluta i frågor enligt 49 kap. 4 § rättegångsbalken om ett överklagande skall få ske särskilt eller inte,

15. meddela sådana beslut som går att överklaga särskilt på annan grund än enligt 49 kap. 7 § rättegångsbalken,

16. vidta andra åtgärder som innefattar frågor som är svåra, av annan orsak kräver särskild erfarenhet eller i övrigt är av sådant slag att de bör förbehållas domare.

Begränsningen i andra stycket 2 gäller inte en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist. Begränsningen i andra stycket 15 gäller inte beslut om förordnande av försvarare eller beslut i fråga om ersättning eller förskott av allmänna medel till någon som har medverkat i målet eller ärendet. Begränsningen i andra stycket 15 gäller inte en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist såvitt avser beslut om beviljande av rättshjälp.

Uppkommer en fråga av sådant slag som avses i andra stycket 16 skall den som förordnats genast anmäla frågan för den som ansvarar för målet eller ärendet.

18 §[4] Utöver vad som gäller enligt 17 § får lagmannen förordna en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist som har tillräcklig kunskap och erfarenhet att på eget ansvar

1. handlägga mål om brott för vilket inte är föreskrivet svårare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, om det inte finns anledning att döma till annan påföljd än böter och det i målet inte är fråga om företagsbot,

2. besluta om avskrivning av brottmål när åtalet har lagts ned,

3. meddela frikännande dom enligt 20 kap. 9 § andra stycket rättegångsbalken,

4. handlägga sådana mål om äktenskapsskillnad och därmed sammanhängande frågor samt sådana mål rörande vårdnad om barn, barns boende och umgänge med barn som har inletts genom gemensam ansökan, dock inte sådana mål som har blivit tvistiga sedan ansökan gavs in,

5. handlägga konkursärenden enligt konkurslagen (1987:672),

6. handlägga ärenden enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,

[4] Senaste lydelse 2002:991.

7. handlägga andra ärenden än sådana som avses i 6 enligt lagen (1996:242) om domstolsärenden om ärendena kan avgöras av en lagfaren domare och inte är tvistiga,

8. handlägga mål enligt 1 kap. 3 d § första stycket rättegångsbalken

a) om målet avser kontrollavgift enligt lagen (1984:318) om kontrollavgift vid olovlig parkering, trafikförsäkringsavgift enligt trafikskadelagen (1975:1410) eller överlåtet krav avseende trafikförsäkringspremie och självrisk, eller

b) om värdet av vad som yrkas uppenbart inte överstiger en tiondel av prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,

9. handlägga mål där förlikning om saken är tillåten vid förberedelse och vid huvudförhandling enligt 42 kap. 20 § andra stycket rättegångsbalken,

10. handlägga ärenden om bevisupptagning enligt 41 kap. rättegångsbalken,

11. handlägga mål enligt 14 kap. 12 § äktenskapsbalken första meningen, och

12. avgöra mål enligt 42 kap. 18 § rättegångsbalken första stycket 1 avseende avskrivning av mål samt 2–4.

Förordnanden enligt första stycket 5 får inte avse konkurser där beslut om bevakning har meddelats. Ett sådant förordnande får inte heller avse frågor om häktning, utdelning eller, om konkursen avslutats med utdelning, förvaltares arvodesanspråk.

Förordnanden enligt första stycket medför inte behörighet att ompröva beslut enligt 34 § lagen om domstolsärenden. Förordnanden får inte avse mål eller ärenden som är omfattande eller svåra eller som av någon annan orsak kräver särskild erfarenhet.

När en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist handlägger brottmål vid huvudförhandling skall nämndemän alltid delta i avgörandet.

50 a §[5] I en tingsrätt på samma ort som en länsrätt får lagmannen, med den anställdes samtycke, förordna ordinarie och icke ordinarie domare vid länsrätten att tjänstgöra vid tingsrätten. Ett förordnande ges för viss tid.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2003.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Per Hall
(Justitiedepartementet)

[5] Senaste lydelse 2002:992.

Thomson Fakta, tel. 08-587 671 00
Elanders Gotab, Stockholm 2003